

עלון הכפר

איילון 99
אפריל 2021

נסותחן האלכיר

בחוץ שער נערכו מספר אירועים בכפר

- טקס יום השואה שהופק ע"י הנוער ושודר במדיה דיגיטאלית.
- טקס יום הזיכרון שהתקיים ליד האנדרטה בנוכחות תושבים. הטקס היה מכובד ומרשים.

מכרז לקרצוף וריבוד רחובות

החודש פורסם מכרז לקרצוף וריבוד רחובות הפרדס – סמטת מעלה הוורדים, הירקנים – סמטת הנוער, שביל החצב (בין רחוב שרת לרחוב החצב) ומדרכה בדרך הסולטן. עד סוף חודש מאי נקבל הצעות מקבלנים ונסגור את המכרז עם קבלן זוכה. העבודות יתחילו במהלך חודש יוני 2021.

פינות גזם 24/7

אנו חוזרים ומעדכנים כי קיימות ברחבי היישוב 4 פינות גזם מגודרות שבהן ניתן לזרוק גזם בלבד (לא גרוטאות) במשך כל ימות השבוע.

בשאר פינות הגזם ניתן להוציא גזם בימי חמישי-שישי-שבת בלבד.

מיקום פינות גזם 24/7:

- רחוב השקד
- רחוב הפקאן
- רחוב הברושים/בית העם
- סמטת אל על

פסילות לווותיקים

לאור הירידה בתחלואה ופתיחת המסק, אירועי התרבות והחוליס, אנו שמחים להודיע על פתיחת הפסילות לתושבים הוותיקים:

במסגרת זו נקיים:

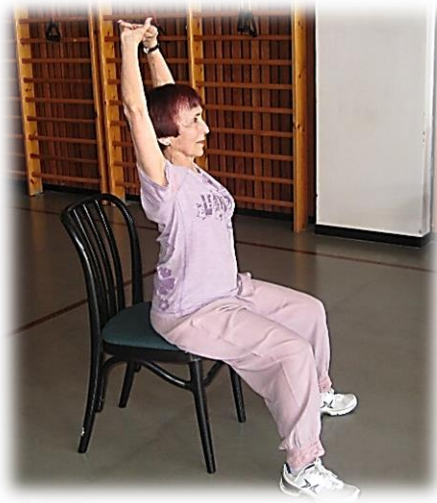
2. חוג התעמלות במים - חדש

יתקיים בימי רביעי בשעה 11:30
בבריכת השחייה

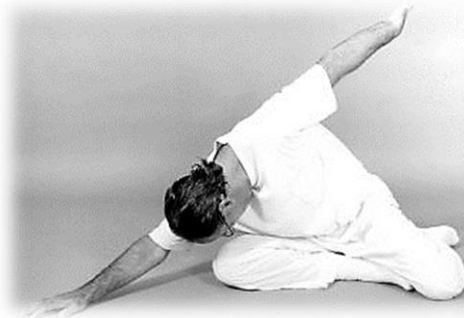
1. חוג התעמלות עם כסאות - חדש

יתקיים בימי שלישי בשעה 08:30 בבוקר
בחדר ותיקים.

3. חוג מחשבת הגוף חוזר לפעילות

יתקיים פעמיים בשבוע, בימי שני ורביעי,
בשעה 08:30 בחדר ותיקים

החוליס יפלו אם תהיה היענות מספקת של התושבים הוותיקים.
ההרשמה לחוליס במזכירות

ברכות

- ♥ מזל טוב לרפי ויונה הימן להולדת הנכד ינאי, בן לאיל ומורן הימן
- ♥ מזל טוב לעליזה ושמואל ברקן להולדת הנכד דניאל, בן לצח וקייט ברקן
- ♥ מזל טוב לחנה ואדי בר להולדת הנכד, בן לרועי וגל

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGJI1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד

לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב

חרשות וערכונים אבריכת השחייה ענת קבילי

תושבות ותושבים יקרות ויקרים שלום רב,

מזג האוויר המתחמם מאד, מזכיר לנו שעונת הרחצה בבריכת השחייה שלנו עומדת להיפתח לקהל הרחב ביום ראשון, 2.5.2021.

פרטים נוספים בדבר מחירים ושעות פתיחה מפורסמים בהמשך.

בסבת ה- 1.5.2021 יערך בבריכת השחייה שלנו

אירוע פתיחת העונה אליו נולחנים תושבים בלבד

האירוע יתקיים בין השעות 10:00-18:00 ויכלול רחצה בבריכה,
מתקנים מתנפחים במים ועל הדשא לקטנים ולגדולים,
תחנות הפעלה, מעגל מתופפים ושירה בציבור.

כיבוד חופשי, הכולל אוכל ושתייה, מבית היוצר של שי, מפעיל המזנון שלנו,
הכול באווירת ל"ג בעומר.

מוזמנים להגיע בהמוניכם וליהנות מיום כיף לכל התושבים,
בפנינת הכפר שלנו.

מחכים לכם

כדאי ורצוי להתעדכן גם בדף הפייסבוק שלנו, הנקרא: עמותת "הבריכה", רמות השבים
המתחדשת למען תושביה, המתעדכן כל הזמן.

לחני הפסלת הברכה:

מאי	יוני	יולי	אוגוסט	ספטמבר- אוקטובר	
כל יום פרט לשבת 06:00-10:00	כל יום פרט לשבת 06:00-10:00	כל יום פרט לשבת 06:00-20:00	כל יום פרט לשבת 06:00-20:00	כל יום פרט לשבת 06:00-10:00	בוקר
12:00-19:30	11:30-19:30			12:00-19:30	יום
		ג, ה, רצוף עד 22:00	ב, ד, רצוף עד 22:00		לילה
09:00-19:00	09:00-19:00	08:00-19:00	08:00-19:00	09:00-18:00	שבת וחג
10:00-18:00	10:00-18:00	08:00-18:00	08:00-18:00	10:00-18:00	ערבי שבת וחג

ניתן להירשם באשרי הברכה בשעות הפסילות.
סונת הרחצה תסתים בשבת 02/10/2021

מחירון תושבים כולל שבת וחג:

תשלומים (באשראי או בהמחאות)					דמי מנוי ב - ש	מס' אנשים
ליום 1.9.21	ליום 1.8.21	ליום 1.7.21	ליום 1.6.21	ליום 1.5.21		
152	152	152	152	152	760	יחיד
252	252	252	252	252	1,260	זוג
315	315	315	315	315	1,575	3 נפשות
353	353	353	353	353	1,765	4 נפשות
391	391	391	391	391	1,955	5 נפשות
38	38	38	38	38	190	פעוט וכל נפש נוספת במשפחה

מחירון תושבים לא כולל שבת וחג:

תשלומים (באשראי או בהמחאות)					דמי מנוי ב - ש	מס' אנשים
ליום 1.9.21	ליום 1.8.21	ליום 1.7.21	ליום 1.6.21	ליום 1.5.21		
120	120	120	120	120	600	יחיד
200	200	200	200	200	1,000	זוג
260	260	260	260	260	1,300	3 נפשות
300	300	300	300	300	1,500	4 נפשות
330	330	330	330	330	1,650	5 נפשות
30	30	30	30	30	150	פעוט וכל נפש נוספת במשפחה

סונת רחצה נסיעה ובלוחה !!

וסר הכפר וסמותת הברכה הס אלסרס

ליום קלינר ולאופיר אדלמן שלום רב,

קראתי בפייסבוק של רמות השבים שישנה תביעה משפטית של ועד הכפר כנגד עמותת רמות השבים המתחדשת למען תושביה (עמותת הברכה). זהו צעד חריף ויוצא דופן בכפרנו. כתושבת הכפר, אבקש לקבל מידע אודות התביעה והרקע לכך. רבים מאיתנו אינם נכנסים לדף הפייסבוק של הכפר, ולכן, נא העלו את עיקרי העימות והטיפול בו על גבי העלון המקומי - לשיתוף וידעת כולנו. בתודה מראש ובברכה.

ברכת השחיה - זכר הוסר המקומי

פרסום זה מטעם הוועד המקומי מובא כמענה לפניית תושבים, שביקשו הסבר להליך המשפטי שאותו יזם הוועד נגד עמותת הברכה. נציין שהמחלוקת לגבי ברכת השחיה הובאה לידיעת הציבור במלואה בעלון הכפר של חודשים יולי ואוגוסט 2020.

בעבר הברכה הייתה בבעלות המועצה המקומית רמות השבים. עם ביטולה, הועברה הברכה בצו לבעלות המועצה האזורית דרום השרון והוקם הוועד המקומי של הישוב, שחבריו דאז, הקימו את העמותה במטרה לנהל את הברכה במסגרת גוף משפטי נפרד. העמותה נוהלה בפועל ע"י הוועד המקומי שכן כל חברי העמותה היו גם חברי הוועד. כתוצאה מפרישת חברי ועד וחברי העמותה במהלך השנים, החלו לכהן בעמותה חברים שאינם חברי הוועד המקומי, כאשר כיום כל חברי העמותה אינם חברי ועד.

המחלוקת בין הוועד המקומי והעמותה נוגעת לניהול הברכה, הזכויות והחובות בקשר עם הפעלת הברכה.

על פי יעוץ משפטי, שלא נסתר, לוועד המקומי החובה לנהל את הברכה (כפי שמנוהל כל שטח ציבורי אחר ביישוב) ולעשות זאת על פי דיני המשפט הציבורי ודיני המכרזים, בשקיפות מלאה לגבי ההכנסות וההוצאות הקשורות לברכה.

בניגוד למתחייב, העמותה מנהלת את הברכה רחוק מעין הציבור בהתאם לשיקול דעתה שאינו כפוף לביקורת, לא מוכנה לתת דין וחשבון על הנעשה בברכה מבחינה כספית, על אף דרישות הוועד, ומתייחסת לכספים הקשורים לברכה, כאילו אלו של גוף פרטי בעל שטח פרטי משלו. הוועד מבקש כי הברכה תתנהל בהתאם לחוק, באופן חשוף וגלוי, תוך מתן דין וחשבון והכל בהתאם לכללים הציבוריים החלים על שטחי ציבור. מעבר לכך שאין כל דרך אחרת לנהל שטחי ציבור אלא בשליטה של הוועד המקומי (מקום שבו הואצלה הסמכות לניהול השטח הציבורי ביישוב מהמועצה האזורית שהינה בעלת הזכות בשטחים) מדובר באינטרס ציבורי של כלל תושבי הישוב, לדעת מה נעשה בכספים שאמורים לשמש את הציבור ומתקבלים בגין הפעלת הברכה.

נבהיר, כי גם אם כוונתם של אנשי העמותה טובה (ואיננו מטילים דופי בכך), האחריות והחובה לניהול שטחי הציבור ביישוב ובכלל זה הברכה היא של הוועד המקומי ולא ניתן להעביר אחריות זו אל גורם אחר, בדומה לנעשה בכל המתחמים הציבוריים ביישוב – בית העם, חדר ותיקים, מגרשי הספורט ומתחם הנוער.

העברה של קרקע ציבורית להפעלת גורם שאינו הוועד המקומי, ללא הסכם וללא כל סמכות שבדין, מנוגדת לחוק ועשויה להוביל בסופו של יום לאיבוד הזכויות להפעלת הברכה כאשר היא איננה

תקינה מבחינה ציבורית ומכך מבקש הוועד להימנע, בין היתר לצורך שמירה על האינטרס של כלל תושבי הכפר ולרווחתם.

נציין, כי על רקע דברים אלו הבהירה המועצה טרם הגשת התביעה כי על הוועד להפעיל את הברירה באופן עצמאי וכי **"אם המועצה תיווכח, כי הוועד אינו מצליח להפעיל את הברירה באופן תקין, ושהמושכות בידי, המועצה תחדל מלהאציל לו את הסמכות להפעיל את הברירה"** (מכתב היועמ"ש של דרום השרון מיום 13.1.2020).

מאז העדכון הקודם, המשיך הוועד במאמץ ההידברות עם העמותה שהחל עוד בתחילת הקדנציה של הוועד בתחילת 2019. לצערנו, המאמץ נחל כישלון. חברי העמותה המשיכו להתבצר בעמדתם שלפיה ניהול הברירה הוא בסמכותם, למרות שלא היה בידם דבר התומך בכך. לאחר כשנתיים של מאמצי הידברות שכשלו נאלצנו בצער לפנות לערוץ לא נעים של הליך משפטי, שבמסגרתו ביקשנו מבית המשפט שיורה על העברת ניהול הברירה לסמכות ואחריות הוועד.

במקביל לפנייתנו להליך המשפטי, ובשל כפירת חברי העמותה בסמכות הוועד, מליאת המועצה האזורית, בעלת שטח הברירה, אישרה את האצלת הסמכות שניתנה בעבר וקבעה מפורשות שניהול הברירה הינו בסמכות הוועד המקומי.

החלטה זאת שמה סוף למחלוקת לגבי הסמכות להפעיל ולנהל את הברירה.

בעקבות האצלת הסמכות, אנחנו פונים שוב לחברי העמותה בבקשה להכיר בסמכות הוועד לניהול הברירה, ולנהל איתנו את הליך המעבר בהסכמה ושיתוף פעולה, כאשר בסיומו השליטה בברירה תעבור לידי הוועד המקומי. הוועד ינהל את הברירה באמצעות ועדה ייעודית שתוקם, שאליה מוזמנים להצטרף תושבי היישוב ובמיוחד חברים מוועד העמותה. ניהול הברירה יעשה תוך הקפדה על כללי מנהל תקין ובאופן שקוף.

אנחנו מקווים שהמחלוקת תיפתר בהסכמה שתאפשר לעצור את ההליך המשפטי, כדי שנוכל להתרכז בניהול ובפיתוח הברירה לרווחת התושבים.

תאוצת עמותת הברירה

העמותה חוזרת וקוראת לראש הוועד המקומי, להמשיך ולהיפגש ללא נוכחות עורכי דין וללא הצבת תנאי זה לקיום פגישה, אלא להגיע בלב פתוח ובנפש חפצה לקיום שיח אמיתי.

הטענות בעניין הכשלת "מאמצי" ההידברות הינן חסרות שחר! ההיפך הוא הנכון! "שנתיים של מאמצים" להידברות מסתכמים בארבעה מפגשים בנושא. מלכתחילה חברי הוועד הפגינו כוחניות ונופפו באיום התביעה המשפטית. דומה שהתביעה "הייתה בקנה" והליך ההידברות נועד לכך שיוכלו להציג לציבור תמונת מציאות מדומה בבחינת "ניסינו".

הוועד רומז בהטעיה שהעמותה פועלת "במחשכים". כל השנים העמותה פעלה בתיאום ושיתוף מלא עם הוועדים ומיליוני שקלים הושקעו בפרויקטים בכפר.

מקצת הפרויקטים בהם השתתפנו, אם באופן חלקי ואם באופן מלא: מבני ה"לול" של תנועת הנוער, מוזיאון הליפט, ממ"ד גן הילדים רמות, חדר המוסיקה, משרדי המורשת ופעילותה, הספרייה, שביל אופניים בצד המערבי, אירועי מתגייסים, בר מצווה, כיתה א', הופעות חיות, סרטי קיץ, מסיבות ועוד.

הוועד הוא שעצר וקטע את שיתוף הפעולה המסורתי ומנע בכך השקעות אפשריות בפרויקטים כגון שיפוץ האנדרטה לנופלי הכפר, ולהבדיל, בית קפה. כל המידע הפיננסי תמיד היה חשוף בפני הוועד המקומי, וגם תושבים שביקשו מתוך רצון לעזור, קיבלו ונחשפו למספרים. כל תושב שרוצה מוזמן לפנות אל העמותה לתיאום ולהיחשף למספרים.

לו היו טורחים ראש הוועד ואנשיו לקרוא את הפרוטוקולים והתיעוד ולבדוק עם נושאי המשרה דאז, היו יודעים ש"זהות בין חברי הוועד המקומי וחברי העמותה" **מעולם לא היוותה תנאי**, לא בפרוטוקולים של הוועד שהקים את העמותה ושהחליט על העברת ניהול הבריכה לעמותה, ולא בתקנון העמותה.

גם בשנתיים האחרונות העמותה יצאה בקולות קוראים להצטרף לשורותיה ולחלוק בעשייה הרבה, אך חברי הוועד בחרו שלא להצטרף, וללכת בדרך המדון.

העמותה הוקמה וניהלה את הבריכה ופיתוחה בידיעה והסכמה מלאה של המועצה האזורית, העומדים בראשה, חברי מליאה ופקידיה השונים. הכל התנהל על מי מנוחות, הכספים הושקעו בבריכה ובכפר.

הרקע לסיבות העיקריות להפרדה הניהולית:

- ברוב יישובי המועצה, בנוסף לוועד המקומי קיימת אגודה, שמעבירה כספים לטובת היישוב מבלי שיכנסו לתקציב הוועד, וכך ההשקעה חיצונית לאיזונים שהמועצה עושה בין היישובים. הכנסת כספי הבריכה לתקציב הוועד עלולה לגרום **להפחתת מאות אלפי שקלים** מהתקציב שמתקבל מהמועצה. כמו כן, על ידי רישום העמותה עם מטרות שניתן לפקח על מימושו, הובטח שהכסף יושקע ברווחת התושבים.
- להבטיח לכפר יכולת לנהל מאבק משפטי על הבריכה למול גופים חיצוניים. הוועד שהוא נגזרת וזרוע של המועצה, לא יכול לקיים עימה מאבק, לעומת העמותה שהיא יישות משפטית נפרדת מהמועצה. כמו כן כישות המוגדרת שונה מהוועד, העמותה גמישה בהרבה ויכולה לפעול ביתר יעילות, למשל בקבלת תרומות - הבריכה הלימודית נבנתה בכספי תרומות.

ההתקרבות של הוועד כאילו המועצה כופה עליו את התהליך, הינה בבחינת זריית חול בעיני הציבור. מספר חודשים לפני פניית המועצה המתוארת, הופר הססטוס קוו ע"י חבר ועד שיוזם פניה למועצה עם שאלה מתגרה לגבי ניהול הבריכה, וכך במשך שנתיים הוועד המשיך בפניות בלתי פוסקות, עד לכדי הגשת תביעה משפטית כנגד העמותה והמועצה. המועצה שבמשך כל השנים פעלה מתוך רצון טוב ומחווה כלפי רמות השבים, נאלצה להתנער מההסכמה שהטיבה עם הכפר ולפעול בצורה נוקשה. הוועד פעל במודע וגרם לנזק בלתי הפיך.

המחלוקת אינה על ניהול הבריכה, המחלוקת היא על הרצון של הוועד בכוח, כסף ועכשיו, על חשבון עתיד הכפר. במפגש האחרון עם ראש הוועד הסכימה העמותה לשינוי המבנה הניהולי כל עוד נשמרים עקרונות שמבטיחים:

- העדפה, הנחות וסיבסוד לתושבי הכפר.
- צביון כפרי לבריכה.
- ישות משפטית נפרדת.
- הפרדה תקציבית.
- תקציבים ראויים לתחזוקת ופיתוח הבריכה.

שעה שאנו בעמותה ממתינים למפגש הבא, כפי שהוסכם בישיבה סביב מתווה העקרונות, בחר ראש הוועד להגיש תביעה ואינו מותיר ברירה לעמותה, הנאלצת להגיש כתב הגנה מתוך תקווה שהוועד יתעשת ויבין את הסכנה וההרס שבמהלכים שהוא מקדם ויפנה למסלול חדש ונכון עבור רמות השבים.

חברי העמותה, תושבים מתנדבים, נקרעים בתוכם בשל חוסר היושרה והיעדר תום לב שמפגין הוועד בעניין ומצרים על בזבז כספי הציבור על מאבק משפטי מיותר.

בברכת עונת רחצה מוצלחת, מהנה ומרעננת לכולם.

הפינה הקטנה של הספר

כלנית קין

בבוקר היא קמה, לובשת את בגדי העבודה, אוספת את שיערה לצמה המונחת על גבה, מדקדקת בפרטים. לוקחת את התיק הגדול והשחור ויוצאת אל המרחב הציבורי, שם היא אשת מקצוע. היא רהוטה, יודעת מאין היא באה ולאן היא הולכת. היא יועצת ועצותיה שוות כסף.

בצהריים היא חוזרת הביתה, מחליפה לבגדים נוחים. מכינה ארוחה לילדיה תוך כדי הפעלת מכונת כביסה אחת ומדיח כלים אחד. כשהיא עוברת ליד לוח המודעות הביתי, היא מוסיפה לרשימת הקניות נייר טואלט, שחצר, וזורקת את הפרחים שנבלו לפח. ביום שישי תהיה עוגה לשבת, שאפתה. ובערב תוגש ארוחה חגיגית לכל בני המשפחה, עם שלוש מנות לפחות. השולחן יהיה ערוך למופת והיא לבושה בהידור קל, שיערה אסוף ברישול אלגנטי, תביט על משפחתה וכל כולה נחת. בערב היא תפזר את שיערה הארוך. תזליף טיפות בושם מאחורי תנוכי האוזניים, ובשקע החזה. תלבש את שמלת הסטן השחורה בלי שום דבר מתחת, כדי לפשוט אותה אחרי כמה רגעים בלבד. היא פאם-פטאל, לילית טורפת. תחפש את אישה לרגע של עונג צרוף.

ובין לבין היא חברותית ומצחיקה, מארחת משפחה רחבה וחברים, אוהבת לטייל בארץ ובחו"ל. מקשיבה, מכילה, מגדלת הורים מזדקנים. יש לה המון חברות והיא נפגשת איתן. וכמה ערבים בשבוע היא יוצאת לפגישות עם לקוחות. לפעמים בשישי בבוקר.

לוסייה אצ'וריה

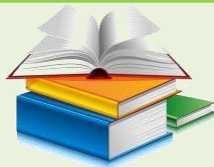
אהבה, פרוזאק, סקרנות וספקות

מי הן שלוש הצעירות הספרדיות המופיעות בספר 'אהבה, פרוזאק, סקרנות וספקות'? האחיות רוזה, כריסטינה ואנה. רוזה היא המצליחנית חסרת המעצורים, כריסטינה היא היפיפייה טורפת הגברים ואנה זו המטפחת את הבית. האם הן באמת שלוש או אולי הן אחת שיש בה גם מזה וגם מזה? אנחנו עוקבים אחרי חייהן ב-26 תמונות שהן אותיות האלף בית-אלף. אלף-בית של נשיות, אלף-בית של חיים. ומה באמת הם חיינו? האם אנחנו יכולים לקטלג אישה רק על פי פן אחד של חייה שנחשף לפנינו? ואיזו היא האישה המאושרת זאת הממצה את חייה בפן אחד או זאת שיודעת ליהנות מכל העולמות ומכל היכולות הטמונות בה? מתי אישה הופכת לשלמה? כאשר היא עושה את הבחירה והופכת, למשל, לאשת קריירה מצליחה, או זאת שבחרה להשקיע את כל כולה בגידול ילדיה, או אולי זאת שבחרה לשלב ומוצאת את עצמה מלהטטת כל יום וכל שעה. מתוסכלת, ומרגישה שבכל מקרה היא לא מצליחה להיות טובה מספיק. או שאולי מספיק זה די?

ובלילה, כשהשחקים יורדים היא מתעטפת בגופיית הפלנל הגדולה והלבנה. מתקרבלת בשמיכה החמה על הכרית התפוחה. צוללת לשינה עמוקה שבה היא חוזרת ותוהה, חוזרת ומחפשת כל לילה מחדש מי היא באמת?

הספריה הקטנה

אני עוברת בין הספריות הקטנות אחת לשבוע או עשרה ימים אלא אם קיבלתי הודעה שיש ספריה קטנה שיש מסביבה ספרים מפורקים מפוזרים או שיש ספריה קטנה שמספר הספרים בה גדול יותר מהמקום על המדף.

תמיד אני שמחה לראות שיש ספרים אחרים מהפעם הקודמת, מה שאומר שביקרו בה, לקחו ספרים והוסיפו אחרים. א-נשים נעצרים לידי, שואלים, מתעניינים, מחמיאים, לוקחים ספר ומבטיחים להוסיף ספר בטיול הבא. כשאני רואה שלא הייתה תזוזה אני מחליפה את כל הספרים על המדף באחרים.

והכי נעים לקבל תמונות. תצטלמו ליד אחת מהספריות הקטנות יחד עם ספר ותשלחו אליי או לקבוצה של רמות השבים בפייסבוק.

קריאה נעימה,

אלנית

טנא היטוריס 2021 - 2020 הזס אביסדריס, וסרת הסטון

עברה חלפה עוד שנה ואיתה, נקווה, חלפה מגפת הקורונה.

התינוקות שנולדו בשנה שעברה גידלו שיניים ראשונות, מרביתם כבר הולכים וחלקם הצטרפו למערכת הגנים בכפר ובסביבה.

והשנה יש לנו יבול יפה של ילידי הכפר.
תשעה ילודים, שהם דור ראשון עד דור חמישי מאז נוסדה רמות השבים ב-1933, למשפחות שגרות כאן.

נאחל להם בריאות, שמחה ואריכות ימים ברחבי הישוב ובאשר ילכו.

פאז אפרתי נולד ב 15.3.2020, בן אליאור ואיתי
ילד שלישי, אח לזבע ודורר.
תינוק מתוק, חייכן וחברותי, אוהב לשחק עם אחיו
העצומים ועם כל ילד שימצא בעינת המשחקים.
אוהב ללול כל מה שטל השולחן, גם מצלחות של
אחרים.
מאוד אוהב לבלות במים ובחיק הטבע.
לא אוהב אישון:

נטע בירם נולדה ב 16.4.2020 בת לאל ובנימין

ילדה מתוקה ופעלתנית, שפרצה ברוח סערה לחייון השיא הסלר הראשון של הקורונה.

היא קרויה על שם סבתא של אל שפטרה מעט אחרי שאחותה הגדולה מאיה נולדה ולא זכתה להכיר אותן. בזכות השנה ההלויה שהייתה לנו, זכינו לבלות איתה לא מעט ולטפח תינוקת שכמעט והופכת לילדה. נאחל לה המון בריאות שתמשיך להשתולל ולשמוח.

בן רונקין נולד ב 7.7.2020 בן לבנית ועמית

הילד השלישי אחרי שני אחים גדולים.

חייכן, רלוס ומבסוט מהחיים.

אוהב לאכול, ומאוד אוהב אישון.

הכניס לבית אור ושלווה ומאכן את האנרגיות בצורה מדהימה.

נועם צוהרי נולדה ב 10.7.2020 בן לאדווה ועומר

נעים מאוד,

אני ילד סקרן שאוהב לחייך, לצחוק ולאכול.

הכנסתי המון אושר ושמחה למשפחה שלי.

יזהר גילית נולד ב 1.9.2020 בן לעמא ועופרי
יזהר המתקן הביא אתו הרבה אור ושמחה.
לד חייכן ושמח, חברותי ונעים.

גאיה ריזמן נולדה ב 22.9.2020 בת לאורי וסתי
אחות קטנה לאדם.
תנוקת מתוקה, חייכנית ונהינה,
סקרנית, טובת לב ומקור לשמחה רבה ונחת במשפחה
שלנו.

נולה ריזמן נולדה ב 17.10.2020 בת אליהא ואל

אחות שליט

הבכורה : מיקה

והסנדוויץ': לני

נולה, כמו אור נולה ומרעס, באה והשלימה אותנו

בשנה מלאה אקשן

מותק של יזהה!!

גילי צבעוני נולדה ב- 6.2.2021 בת לבינאל ועומר

גילי היא בור חמישי ברמות השבים.
הבת של עומר ובינאל צבעוני, נכדה לילאל ורונית צבעוני,
וננה שנייה ליוחאי זיל ויונה בריצ'היימר.
תנוקת מהממת עם חיוק כובש, שאוהבת שכל תשומת
הלב מופנית אליה.
בזמנה הפנוי הולכת לעסוי תנוקות ועושה טיולים בכפר
במשא שלה.

סנדרה הרץ נולדה ב- 15.2.2021, בת לנעמה ועומר

בת חודשיים. בעיקר אוכלת ישנה וסוקרת את העולם
סה'בה.

חילום קהילתי - סיר לילדות

צח דמבו

חברים יקרים,

בשנה האחרונה מתקיים בכפר מיזם קהילתי - "סיר לילדות"! לפעמים, כל מה שמשפחה צריכה, זה אוכל ביתי חם וטעים, במיוחד בתקופת ההתאוששות מהלידה.

אנחנו מזמינים את תושבי הכפר שמעוניינים לקחת חלק, לבשל בהתנדבות למשפחה כדי לעזור בתקופה שלאחר הלידה.

הרעיון הוא פשוט - אנחנו נפנה לכל משפחה לאחר לידה בכפר לאחר הלידה ונציע לה לקבל ארוחה חמה פעמיים - שלוש בשבוע למשך חודש ממשפחות בקהילה. במקביל נפרסם בפורומים השונים קישור למסמך שבו התושבים יוכלו להירשם לבישול ארוחה בתאריך ספציפי.

הכוונה היא לפנק את המשפחה בארוחה ביתית וטעימה, בלי להפריז בכמויות ובהשקעה.

מכירים משפחה בכפר שנולד לה תינוק? עדכנו אותנו! (צח דמבו 050-5500642)

מוזמנים להצטרף לקבוצת וואטסאפ שבה נפרסם לידות בלבד (בלי חפירות) בדרכים הבאות:

• לחיצה על הקישור: <https://chat.whatsapp.com/GjSb3FnQIu3J4opOZtuoo3>

• או לסרוק את התמונה באפליקציית WhatsApp

• ליצור קשר עם צח דמבו 050-5500642

שאלנו משפחות שהשתתפו בפרויקט לאחר לידה איך הייתה החוויה...

נעמה (היאן) ואיתי סלע

מה אמא טרייה צריכה בחיים?
תמיכה? יש מחברים
בייביסיטר? יש ממשפחה
שעות שינה? לא הפעם
אוכל? כן בבקשה!

מעבר לארוחה חמה וקצת מנוחה, פרויקט 'סיר לילדות' מאפשר להכיר שכנים, להיזכר בחברי ילדות ומחזק, ולו במעט, את תחושת הקהילתיות שאנחנו כל כך אוהבים בכפר. אני מודה לכל אחד ואחת שבישלו עבורנו בשבועות הראשונים שלאחר הלידה ומעודדת את כולם להצטרף ולבשל (או לאפות או לטגן) לילדות הבאות!

ליאור (הדס) ואיתי אפרתי

לפני 4 חודשים בדיוק, ב-15/3/20, ילדתי את בני השלישי, פלג. התאריך בוודאי מצלצל לכם מוכר, שכן זהו היום בו הודיעו על בידוד חברתי מלא - סגר. השיבה הביתה, ו"חופשת הלידה" בכלל, היו רחוקות מאלו שדמיינתי וייחלתי להן. כאשר הוסר הסגר, פנתה אלי נטע דמבו, והציעה לי, למרות גילו המתקדם של פלג, ליהנות מהמיזם המופלא של "סיר לילדות". השבועות שבהם נהנינו כולנו מכל הטוב שתושבי הכפר הכינו עבורנו, היו גם נעימים ורגועים יותר. הלחץ של הכנת ארוחות לשני הגדולים ועבורי, ירד מכתפיי, והתאפשר לי לחזור ולהתענג על חופשת הלידה שנגזלה ממני ולצבור כוחות טרם חזרתם של הגדולים הביתה.

מעבר לאוכל הטעים ושלל הפינוקים שזכינו להם, הזדמן לי להכיר תושבים שלא הכרתי קודם, להיחשף לסיפורים וחוויות, לנהל "שיח מבוגרים" שכל כך חסר. תודה לצח ונטע דמבו וללימור בוגין על המיזם המבורך והנעתו.. תודה לכל מי שלוקח חלק, שואל, מתעניין ומפנק.

אזיה וסוזן צוברי

נועם שלנו נולד בתאריך ה- 10 ביולי 2020. כמה ימים לאחר הלידה, קיבלתי הודעה מיעל ליפמן: "שמעת על המיזם בישוב שנקרא "סיר ליולדת"? כדאי לך להירשם." את המיזם עצמו אני מכירה מאחר וחמותי, לילך צוברי, מתנדבת בו על בסיס קבוע ושולחת סירים עם מטעמים ליולדות בישוב. בתחילה, הרגשתי אי נעימות להוסיף אותנו בין מקבלי הארוחות, מאחר ואני עטופה מכל כיוון. חשבתי שאת המשאבים ישמרו ליולדות שבאמת זקוקות לכך. למזלי ולשמחתי הרבה, צח התעקש ולא ויתר. הוא אמר שזאת הקהילה, ובהיותנו חלק ממשפחת רמות השבים אין ויכוח ושאני נרשמת למיזם. אז נרשמתי.

ומודה על כל רגע שהקשבתי, והצטרפתי. נהנינו והתענגנו:

מכל ביס.

מכל פרוץ חדש שזכינו להכיר.

מכל אחד שנכנס לביתנו והביא ממיטב מרקחתו.

מההשקעה, מהנתינה, מהמחשבה, מהאהבה שהרעיפו עלינו, מהדאגה.

והכל כל כך לא מובן מאליו.

מרגישה שזכינו!

מודה לכם קהילת רמות השבים

אין ספק שאתם הבית

תודה ענקית.

סופרי ואמא גילת

סיר ליולדת - יוזמה פשוט מדהימה!

במהלך השבועות הראשונים קיבלנו מאכלים מפנקים ומושקעים שאפשרו לנו להתמקד בהתאוששות ובהיכרות עם התינוק החדש...

על הדרך גם פגשנו פנים מוכרות וחדשות, דבר כשלעצמו מרגש.

תודה רבה רבה לכל המשקיעות והמשקיעים

הכלקים מהסבר כתר הכנים

כתר תורה להנצחת שלושה חללי מלחמת העצמאות, מבני קהילת פדואה

במסגרת תרגום מסמכי הארכיון של רמות השבים מהשפה הגרמנית, עורר את תשומת הלב פתק קטן, הממוען לקהילת פדואה, ובו תודה מקהילת רמות השבים על תרומת הכתר ודיווח על אירוע הכנסתו לבית הכנסת עם לוחית ההנצחה של שלושה חללים: מרדכי ואוריאל מורפורגו ונתן רוסי. כצעד ראשון ביקשתי לברר אם הכתר מצוי כיום בבית הכנסת. ואכן, למרות שאיש מבאי בית הכנסת לא ידע על קיומו, הוא נמצא ונחשף.

תרגום המכתב:

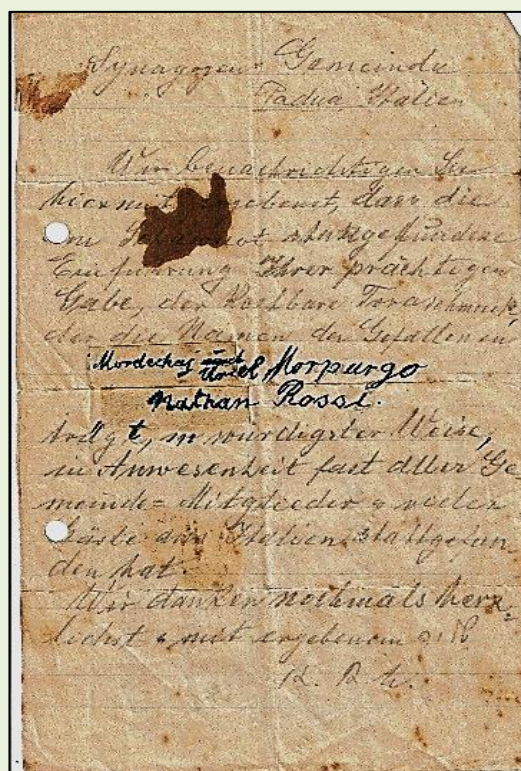
בית כנסת וקהילה, פדואה איטליה
אנחנו מעדכנים אתכם, עם כל הכבוד,
שהקישוט לספר התורה הינו מרשים ובעל
ערך. הוא נושא את שמות הנופלים: מרדכי
ואוריאל מורפורגו ונתן רוסי, בצורה מכובדת.
הוא הוכנס בנוכחות מרבית חברי הקהילה
והרבה אורחים מאיטליה.

אנחנו מודים שוב מקרב לב,

שלום,

[חתימות של חברים/ות בקהילה]

KRH

הפתק שנמצא בארכיון

מכאן החל מסע חקירות לבירור זהותם של שלושת החללים. בעזרתם של אנשים רבים, ובעיקר של אורה מורפורגו-הבר, בתו של מרדכי ז"ל, נחשף סיפור חייהם הקצרים, חיים של אמונה, מסירות והקרבה לציונות ולעצמאות מדינת ישראל.

למנוחת נפשות הקדושים
מרדכי ואוריאל בן חיים
מורפורגו
ונתן בן גד רוסי
מעיר פאדובה
שנפלו לחירות ארצנו
תשי"א

לוחית ההנצחה שהוצמדה על הכתר, כל צילומי הכתר בכתבה הם של רוני בירם

סיפורי החללים¹

אוריאל (אדגרדו) מורפורגו - Uriel Morpurgo

פדואה, איטליה, כ"ב בניסן התרפ"ג (8.4.1923) –
חיפה, ארץ ישראל, י"ב בניסן תש"ח (21.4.1948)

**הצילום באדיבות
אורה מורפורגו - הבר**

בהיותו בן 16, עלה לארץ בגפו, במסגרת 'עליית הנוער' ונקלט בבית הספר החקלאי 'מקווה ישראל'. משפחתו נשארה באיטליה במהלך מלחמת העולם. בשנת לימודיו במקווה ישראל, בילה את חופשותיו בבית משפחת דודו פדריקו לוצאטו ברמות השבים וראה בהם הורים מאמצים. גם בהמשך דרכו, לאחר שסיים את לימודיו ועבד במקומות שונים בארץ, הייתה משפחת לוצאטו בחזקת משפחתו הקרובה בארץ, וכתובתו הייתה רמות השבים. בשנת 1944 התגייס, כחבר קיבוץ דגניה לחי"ל – הבריגדה היהודית, נלחם באירופה ובסיום המלחמה מסר את תעודותיו לפליט שעלה באמצעותן לארץ והוא עצמו נשאר באירופה ופעל במסגרת 'המוסד לעלייה ב' בהברחת עולים לארץ. אורי חזר ארצה באפריל 1947. בספטמבר אותה שנה החל את לימודיו בחיפה, כתלמיד בשלוחת סמינר הקיבוצים וכשומע חופשי בטכניון. אבל כאשר החלו המאורעות, בעקבות החלטת החלוקה (כ"ט בנובמבר) הוא נטש את ספסל-הלימודים, התגייס ל'הגנה' והיה למפקד כיתה בגדוד 22 של חטיבת 'כרמלי'.

אורי נהרג ב-21.4.1948, בניסיון סיוע ללוחמים הנצורים בבית הנג'אדה בחיפה. הובא למנוחת עולמים בחיפה.

**אוריאל כחייל בבריגדה עם עלי לוצאטו
באדיבות אורה מורפורגו - הבר**

**פדריקו לוצאטו עם ילדי משפחת מורפורגו
באדיבות אורה מורפורגו - הבר**

¹ סיפורי החללים מובאים כאן בקיצור רב. סיפורם המלא והמסמכים המעידים עליו, שמורים בארכיון.

מרדכי (מרקו) מורפורגו - Mordechay Morpurgo

פדואה, איטליה, י"ב בטבת תרפ"א (23.12.1920) –
שדה אליהו, ישראל, כ"ה בתמוז תש"ח (1.8.1948)

הצילום מאתר שדה אליהו

אחיו הבכור של אורי, סיים את בית הספר התיכון בעירו והתחיל את לימודיו באוניברסיטה. ב-1938 הצטרף להכשרה חלוצית, לקראת עלייה לארץ, אבל בגלל המלחמה 'נתקע' באיטליה עד לשחרורה באפריל 1945. רק אז מימש את חלומו, עלה עם אחותו הצעירה תרצה במרץ 1945, ושניהם הצטרפו לקיבוץ שדה-אליהו, קיבוץ דתי בעמק בית שאן. מרקו עבד בענף הדיג, ומלא תפקידים שונים בקיבוץ. ב-1946 נשא לאישה את חברתו מילכה ובאוקטובר 1947 נולדה בתם נורית.

מרקו נפל בקרב לכבוש המשלטת תל-אטום, החולש על שדה אליהו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בטירת צבי. בתו השנייה, אורה, נולדה לאחר נפילתו.

נתן (גואלטיירו) רוסי - Nathan Rossi

מילאנו, איטליה - י' בשבט תרפ"ז (13.1.1927) –
משלטי חוליקאת-כאוכבה, ישראל, י"א בתמוז תש"ח (18.7.1948).

הצילום מאתר מועצת שער הנגב

בגיל שלוש עבר עם הוריו גוידו ואמיליה קרימי לעיר פדואה, שבה למד עד גיל שש-עשרה. בשנים 1943 – 1945 הוא ומשפחתו הסתתרו במנזר ברומא עד לשחרור איטליה. כבר בסוף 1944 הצטרף רוסי להכשרה ציונית-חלוצית. בסוף מרץ 1945 עזב את רומא ועלה לארץ במסגרת עליית הנוער.

לאחר שנת לימודים במקווה ישראל ושהות בכמה קיבוצים, הצטרף באפריל 1948 לקיבוץ גבים בדרום.

למרות שהיה חסר כל ניסיון קרבי, התנדב נתן ביולי 1948 יחד עם עוד תשעה חברים מהקיבוץ, לחיזוק שורות הלוחמים של חטיבת הנגב. בקרבות לכיבוש חוליקאת-כאוכבה, עלתה יחידתו, בגלל טעות בניווט על מארב מצרי.

נתן עם 22 לוחמים נפלו מאש המארב, גופות הנופלים נתגלו רק לאחר חודשים. נתן רוסי נקבר תחילה ברוממה וב-26.6.1950 הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות בכפר ורבורג.

תולדות הכתר

הכתר, שתרמה קהילת פדואה, הוכנס לבית הכנסת של הקהילה הקטנה ברמות השבים בשנת תשי"א (1951). אבל מסתבר, בהתבוננות יסודית בכתר לאחר שנוקה, כי יש לו כנראה היסטוריה ארוכה. על פני הכתר נמצאה כתובת: בית הכנסת ק"ק רוויגו.

בעזרתו האדיבה של אוצר מוזיאון יהדות איטליה, מר דניאל ניב, התברר שהכתר 'שלנו' שימש בעבר את קהילת יהודי העיירה רוויגו (רוביגו), קהילה שראשיתה במאה ה-15 ואולי עוד קודם לכן.

תשמישי הקדושה מבית הכנסת בעיירה הועברו לפדואה, הקרובה לעיירה זו, בשני אירועים היסטוריים (על פי אתר בית התפוצות): ב-1930 נותרו בקהילת רוויגו רק כמאה יהודים. באותה שנה נהרס הגטו של רוויגו יחד עם בית הכנסת, לצורך הרחבת מרכז העיר. ארון הקודש ורצפות השיש הועברו לבית הכנסת בפדואה.

כנראה שהקהילה בנתה בית כנסת חדש, אשר נתפס במלחמת העולם השנייה בידי הנאצים. אז רוב יהודי העיירה הצליחו להימלט. בתום המלחמה, בית הכנסת נמכר ותשמישי הקדושה נשלחו לפדואה. לא ידוע באיזה משני האירועים, הגיע הכתר לפדואה.

השאלה הבאה היא – איך/למה הגיע הכתר לקהילת רמות השבים?

אין לנו תשובה מתועדת לשאלה, אלא תשובה מסתברת בלבד: הוריהם של מרדכי ואוריאל מורפורגו, חיים ואמיליה מורפורגו, חברי קהילת פדואה, ברחו ממנה בשנת 1943, מאימת הנאצים והסתתרו בפירנצה. הם שבו לפדואה עם כיבוש איטליה בידי בנות הברית באפריל 1945. בסוף נובמבר 1947, עלו לארץ ישראל, שהו בה רק חודשים אחדים, ולאחר נפילת בנם אוריאל, חזרו לפדואה.

בעלייתם השנייה לארץ, ב-1951, התגוררו ברמות השבים למשך זמן מסוים, עד שהשתקעו בשדה אליהו.

ההנחה היא כי הם הביאו אתם את הכתר, שניתן לקהילת רמות השבים, כתודה על האימוץ של בניהם בעיקר של אוריאל, ועל הקבלה שלהם בכפר.

כאמור, זו השערה בלבד, לא נמצאה תשובה מוסמכת לכך.

מקורות המידע

רשימת המקורות שסייעה לחשוף את סיפורו של כתר הבנים, אנשים ומוסדות, ארוכה. כל אחד מהם תרם מידע ו/או הפנה למקור נוסף, בלעדיהם לא היה בידנו הסיפור המלא:

- חנה וינטר ותמר ישר - תרגמו את הפתק מגרמנית. לואי רוסו – תרגם הפתק ומכתב לאיטלקית.
- רוני בירם - 'גילה' את הכתר, דאג לניקוי ומצא את הכתובת הקדומה עליו.
- אריה סונינו; עלי לוצאטו; הרב אחיה, רבה של שדה אליהו; אורה (מורפורגו) הבר – תרמו פרטי מידע ביוגרפי על האחים מורפורגו.
- אלדד חרובי, תמר (רוסי) פורת, תרמו פרטי מידע ביוגרפי על נתן רוסי.
- מר דניאל ניב, אוצר מוזיאון יהדות איטליה – תרם מידע על הכתר עצמו וקהילת רוויגו.

אתרים ומוסדות:

אתר 'יזכור' של משרד הביטחון;
 ארכיון בית הפלמ"ח;
 אתר שדה אליהו;
 אתר יד לבנים בחיפה;
 אתר מועצת שער הנגב;
 אתר בית התפוצות,
 אתר מוזיאון יהדות איטליה.

תודה לכולם.
 אסנת שירן

קרקע ארץ קטנה זה להר

קרקע ארץ קטנה
כצל הנעלם לעקבה שדבקה
אפר אדם באדמה, אני יודע.
פה לשלשת שם קלפה
פקשקוש חתימה בציור לא גמור
מקעקעים מבטם בבשרי
ואני נובט לגבעול עד פרי, נוטע.
שואל לא יודע.

הנוף המלא רב חסר הזה
שטשרניחובסקי חבר לתבניות יפי
האם הוא הצל שלי ?
או האחר השב אל עקבותיו
אל העפר אשר בתוכי ?

נופי רמות השבים דב להר

לוסקנה כאן

